

عنوان مقاله:

نقد مجازات قتل فرزند توسط پدر در قانون ایران

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات نوین میان رشته ای حقوق، دوره 1، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

علیرضا پاک نژاد - مدرس دانشگاه پیام نور، کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، مشکین شهر، اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

آمار فرزندکشی ثبت رسمی در سال ۱۳۹۹ در ایران ۷۵ نفر بود (خبرگزاری فارس، ۱۴۰۰). نگرانی از رشد روز افزون این حوادث، ضرورت تفکر اساسی را می طلبد. بازنگری در مواد ۳۰۱ و ۳۰۶ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲ که عدم قصاص پدر در قتل فرزند را به عنوان مجازات این جرم در نظر گرفته است با شرایط موجود جامعه بازدارنده نیست؛ چراکه این عدم تناسب نتوانسته در کاهش نرخ فرزندکشی موثر باشد. برای رفع این معضل با شرایط فعلی چه تدابیر و راهکارهای کم هزینه و سریع می تواند موثر واقع شود؟ هدف این مقاله بیان پاسخ ها به این پرسش در قالب روش توصیفی و تحلیلی است. البته یافته های موجود از بررسی مقالات پژوهشگران در این زمینه به این نتیجه رسید که کارهای فرهنگی و آموزشی در درجه اول حل معضل فرزند کشی است و به این مقوله کمتر پرداخته شده است. البته اقداماتی همچون بسیج رسانه، تدارک تشکل هایی برای اعتراضات مسالمت آمیز در جامعه برای این امر از بابت اصلاح قانون، محوریت حمایت از کودک در مجالس وعظ و کلاس ها و تخصیص دروس دانشگاهی و تربیت مربی ویژه در آسیب شناسی فرزندکشی با کمک از فیلم ها و پویا نمایی و غیره مدنظر قرار گیرد. در الگوی پدافند غیرعامل این راهکار گنجانده شده است. در درجه ی دوم، نشست های کارشناسانه فقها و حقوق دانان عامل موثری می تواند باشد از بابت همسویی با قانون اخیر طرح جوانی جمعیت، اصلاح یا وضع قانون جدید.

کلمات کلیدی:

ترمیم قانون، پدافند غیرعامل، کار فرهنگی، فرزندکشی، قانون مجازات اسلامی، عدم قصاص

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1515590>

